

Repertoriumnummer 2016 /
Datum van uitspraak 28 januari 2016
Rolnummer 2015/AR/391

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Tussenarrest

B.R.

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

vijfde kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

B.T., wonende te [adres, BELGIË]

Appellant; vertegenwoordigd door Mr. [...] loco Mr. [...], advocaat te [adres].

tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren van 12 december 2014, AR 14/2003/A.

tegen

G.V., wonende te [adres, BELGIË].

Geïntimeerde; vertegenwoordigd door Mr. [...] loco Mr. [...], advocaat te [adres].

1. De antecedenten en de vorderingen

De partijen waren de enige aandeelhouders van de vennootschap naar Frans recht SARL G. met zetel in Frankrijk, [gemeente].

Bij overeenkomst dd. 18.09.2009 droeg mevrouw G.V. 20 van haar 50 aandelen in de vennootschap over aan de heer B.T. voor de prijs van 24.500 euro, waarvan 500 euro onmiddellijk te betalen en het saldo van 24.000 euro te voldoen mits 24 maandelijkse betalingen van ieder 1.000 euro.

Mevrouw G.V. voert aan dat van de koopsom nooit iets is betaald en zij liet B.T. op 30.09.2014 dagvaarden om te verschijnen voor de rechtbank van eerste aanleg te Limburg afdeling Tongeren. Zij vorderde zijn veroordeling tot betaling van de koopsom met intresten tot en met 01.08.2014 gebracht op 28.896,71 euro, meer de gerechtelijke intresten op de hoofdsom vanaf 01.10.2014 en meer de gerechtskosten.

B.T. betwistte de internationale rechtsmacht van de Belgische rechtbanken.

In het bestreden vonnis van 12.12.2014 verklaarde de eerste rechter zich bevoegd om van de vordering kennis te nemen. Ten gronde werden conclusietermijnen en een rechtsdag bepaald.

De heer B.T. stelde met een op 12.02.2015 neergelegd verzoekschrift hoger beroep in.

Hij vordert de vernietiging van het vonnis van 12.12.2014 en dat voor recht wordt gezegd dat het geschil niet valt binnen de rechtsmacht van de rechtbank van eerste aanleg te Limburg afdeling Tongeren, noch binnen de rechtsmacht van eender welke andere Belgische rechtbank. Hij concludeert tot de verwijzing van geïntimeerde in de gerechtskosten van beide aanleggen. Ondergeschikt vordert appellant de terugverwijzing van de zaak naar de eerste rechter voor het voeren van een debat ten gronde.

Geïntimeerde acht het hoger beroep onontvankelijk minstens ongegrond. Zij vordert de veroordeling van appellant tot de kosten ervan.

2. Beoordeling

1.

Volgens geïntimeerde is het hoger beroep niet toelaatbaar, gelet op art. 1050 lid 2 Ger.W.

Krachtens die bepaling kan tegen een beslissing inzake bevoegdheid slechts hoger beroep worden ingesteld samen met het hoger beroep tegen het eindvonnis.

Appellant heeft zich ten overstaan van de eerste rechter niet verzet tegen de materiële of intern territoriale bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg te Limburg afdeling Tongeren. Hij kwam op tegen de internationale rechtsmacht van de Belgische rechtbanken en voerde aan dat uitsluitend de Franse rechtbanken internationale rechtsmacht hebben.

Een beslissing die uitspraak doet over de exceptie van afwezigheid van de internationale rechtsmacht van de Belgische rechtbanken is op zich vatbaar voor onmiddellijk hoger beroep zonder dat de uitspraak ten gronde bij eindvonnis dient afgewacht te worden. Art. 1050 lid 2 Ger.W. betreft niet de beslissingen over de internationale rechtsmacht.

De exceptie van onontvankelijkheid van het hoger beroep faalt.

2.

Krachtens art. 2 lid 1 van de Verordening (EG) nr. 44/2001 dd. 22.12.2000 (Brussel I-V°) worden zij die woonplaats hebben op het grondgebied van een lidstaat, ongeacht hun nationaliteit, opgeroepen voor de gerechten van die lidstaat.

Appellant -die trouwens wél de Belgische nationaliteit heeft- had op het ogenblik van de betekening van de inleidende dagvaarding zijn woonplaats in België. Met ingang van

09.07.2014 werd hij na zijn terugkeer uit Frankrijk in de bevolkingsregisters in Wellen ingeschreven.

Ten onrechte meent appellant dat de casus niet onder het toepassingsgebied valt van Brussel I-V° omdat de internationaliteitsvereiste niet zou zijn vervuld.

Het is duidelijk dat het hier geen geheel interne casus betreft doch dat deze wel degelijk een internationaal karakter heeft.

De overeenkomst is in Frankrijk tot stand gekomen tussen twee Belgen, heeft de overdracht van aandelen van een Franse vennootschap als voorwerp, en op het ogenblik van de inleiding van de eis in rechte hadden beide partijen hun woonplaats in België.

De Belgische rechtbanken bezitten met toepassing van art. 2 lid 1 Brussel I-V° (thans doch slechts voor vorderingen ingeleid vanaf 10.01.2015: art. 4 Brussel *Ibis*-V°) wel degelijk internationale rechtsmacht om van de vordering van geïntimeerde lastens appellant kennis te nemen.

Het hoger beroep is ongegrond.

3.

Het hof herhaalt dat voor de eerste rechter door appellant de intern territoriale bevoegdheid van de rechtbank van Limburg afdeling Tongeren niet werd betwist.

Zo zijn vordering in hoger beroep niettemin in die zin zou dienen begrepen te worden, is het hoger beroep ook op dat punt niet gegrond.

Vermits appellant sedert 09.07.2014 onafgebroken zijn woonplaats in Wellen heeft is voormelde rechtbank territoriaal bevoegd om van de vordering kennis te nemen (art. 624, 1^e Ger.W.).

4.

Krachtens art. 1068 lid 1 Ger.W. maakt het hoger beroep tegen een vonnis alvorens recht te doen het geschil zelf aanhangig bij de rechter in hoger beroep.

Op de vraag van appellant tot terugzending van de zaak naar de eerste rechter voor de behandeling ten gronde kan niet worden ingegaan. Het hoger beroep heeft tot gevolg dat in beginsel de volledige zaak met inbegrip van de punten van de vordering waarover nog niet geoordeeld werd onttrokken wordt aan de eerste rechter en aanhangig wordt gemaakt bij de rechter in hoger beroep. De partij die hoger beroep aantekent kan dit hoger beroep

weliswaar beperken maar deze beperking kan enkel betrekking hebben op punten van de vordering waarover reeds werd geoordeeld door de eerste rechter (Cass. 29.05.2015, C.13.0615.N).

Met betrekking tot de beslechting van het bodemgeschil heeft geen der partijen in conclusies voor het hof reeds standpunt ingenomen.

Het hof verzendt de zaak naar de bijzondere rol voor verdere in staatstelling.

3. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep toelaatbaar doch niet gegrond.

Het hof verzendt de zaak naar de bijzondere rol voor in staatstelling van de punten van de vordering waarover nog geen uitspraak werd gedaan.

Het hof behoudt de uitspraak over de kosten voor.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 28 januari 2016 door

Voorzitter
Raadsheer
Raadsheer
Griffier